

Obsah

Editoriál	3
Rande pred zborovňou	4
Pohľad do zrkadla	5
(NE)Kultúra	7
Zamyslenie	10
Naše cesty za poznáním	13
Úspechy našich žiakov	17
Z našej tvorby	19

**Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.
Vychádza s láskavou podporou p. Schmiedla.**

Ďakujeme p. prof. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc.
2. číslo, jún 2010. Predajná cena 0.50 euro

Obálka: Matej Laky, 4.A

Pedagogický nadhľad: Mgr. Monika Áčová

Redakčná rada:

sekunda: Miriam Dojčárová, Albína Háršiová, Zuzana Lenártová, Henrieta Polakovičová

kvarta A: Lea Poórová, Dáša Prišticová, Silvia Štellerová, Karin Untermayerová

kvinta: Jana Potočárová, Alexandra Tošić

sexta: Mária Baligová, Veronika Vrábelová

septima: Ľuboš Bača, Hana Miháľová

Vedeli ste, že...

...Brfxxccxmnppccclllmmnprxvclmncckssqlbb11116 bolo meno, ktoré sa údajne pokúsili dať švédski rodičia svojmu dieťaťu v roku 1996?

...hľuzy zemiakov sú síce rozšírená potravinu, avšak nadzemné časti tejto rastliny sú jedovaté a po ich konzumácii môže dôjsť až k úmrtiu?

...seriál Simpsonovci má do dnešného dňa 441 epizód a je zároveň aj najdlhšie vysielajúcim animovaným seriálom na svete?

...slovenčina je úradným jazykom aj vo Vojvodine?

...na Slovensku sa pred druhou svetovou vojnou jazdilo vľavo?

...najdlhším filmom všetkých dôb je film „Liek na nespavosť“, ktorý trvá 85 hodín a v neskrátenej verzii mal premiéru od 31 januára do 3 februára 1987?

...keby sa všetky cievy v tele spojili a natiahli, obopli by dvakrát zeme-guľu?

...v minulosti sa čierna farba tu a tam vyrábala z rozomletých múmií?

...v Káhire žijú niektorí ľudia na starom cintoríne nazývanom Mesto mŕtvych?

...v Dánsku je dvakrát viac prasiat ako ľudí?

Jana, Alex

Hlavoľam Študentská zmes

Balíček obsahujúci 100g vlašských orechov a 200g kešu orieškov, stojí presne 2€. Balíček, v ktorom je namiešaných 400g lieskovcov a 100g vlašských orechov, stojí 3€. Iba 1,5€ stojí balíček, ktorý obsahuje 300g mandlí, 100g vlašských orechov a 100g lieskovcov. Ak bude určovanie ceny jednotlivých balíčkov spravodlivé, koľko zaplatíte za balíček orechov, ktorý obsahuje 100g z každého druhu?

Kupón pre momentálny „výpadok pamäte“ na jednu vyučovaciu hodinu v 1. polroku školského roka 2010/2011. Neplatí pre písomné, kontrolné práce a týždeň pred polročnou klasifikáciou.

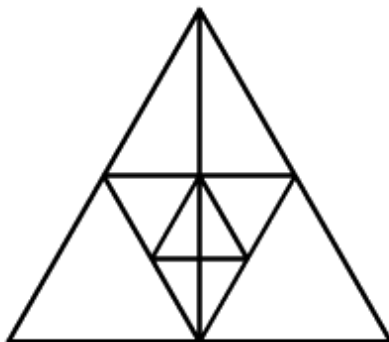

Podpis riaditeľa školy:

Zákony za „veľkou mláskou“ (USA)

- je zakázané šoférovať auto bez volantu.
- rodič môže byť zatknutý, ak jeho dieťa nie je schopné zadržať grganie počas bohoslužieb v kostole.
- je proti zákonu otvoriť fľašu sódy bez dozoru kvalifikovaného inžiniera.
- je zakázané priviazať aligátora k stĺpu verejného osvetlenia v centre mesta.
- ak niekto jazdí autom po préríi a uvidí sa pást' stádo divých koní, musí zastaviť, celé auto rozobrať, odnieť ho po častiach do najbližších kríkov a počkať, kým stádo pokojne odíde z dohľadu, potom môže auto poskladať a pokračovať v ceste.
- zvieratá sa nesmú páriť, pokiaľ sú od krčmy, školy alebo kostola bližšie ako 457 metrov.
- pokiaľ idete po vydláždenom chodníku, nesmiete jesť karamelovú zmrzlinu.
- žiadne auto bez vodiča nesmie jazdiť rýchlejšie než 95 km/h.
- je zakázané požičiavať vysávač susedom.
- je zakázané chodiť po rukách pri prechádzaní po prechode.
- je zakázané rybárčenie v pyžame .
- Je zakázané podávať psom whisky.
- je zakázané zastaviť dieťa, ktoré sa chystá preskočiť kaluž.
- je nezákonné vylúpiť banku a potom strieľať na bankového pokladníka striekacou pištoľou.
- je zakázané zviazať aligátora požiarňým hydrantom.
- je zakázané vystrkovať losa von z pohybujúceho sa lietadla.
- klokany majú zákaz vstupu do kadernického salónu.
- oslíci nesmú spať vo vani.

Jana, Alex

Nakreslite obrázok jedným ťahom

Je čas na editoriál

Teraz, keď sa školský rok chýli ku koncu a mnohí si na túto školu nespomenú dva mesiace, využijem pár riadkov na zamyslenie, čo nám tento školský rok dal a čo zbral. V prvom rade zbral more času...

Niektorí túto školu opustili navždy. Oni už nikdy nebudú chodiť na WC, do ktorého návštevné knihy sa zapísal Chuck Norris (a iní významní), nezažijú chodenie poza školu zadným vchodom, nechutnajú pon-stred-piatkové vegetariánske obedy, nezúčastnia sa výchovných výjazdov do kultúrneho domu (ale for me behind me), nedostanú ranu do hlavy „maturitným“ cukríkom, už nikdy nebudú strašení slovami: školský poriadok, maturita...

Neviem, či existuje niečo dôležitejšie ako čas. Za čas sme schopní zarobiť peniaze, ale peniaze nám čas späť nevrátia. A aj dobre využitý čas na šport je niekedy zdravie. Čas, ktorý mnohí nemajú, čas, ktorý by mnohí chceli vrátiť späť, čas, ktorý všetko pohltí a nikdy sa nevráti. Alebo nie? Preto sa snažme využiť každú chvíľu (nielen) týchto prázdnin zodpovedne, aby sme nikdy neľutovali stratný čas.

Všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie. Svoj čas má narodiť sa, svoj čas má zomrieť, svoj čas má zabíjať, svoj čas má liečiť. Svoj čas má plakať, svoj čas má smiať sa. /Kniha Kazateľ/

Luboš

Hoci v tomto školskom roku vyšli iba dve čísla Gymkáča, chcem sa poďakovať všetkým tým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k jeho vydaniu.

p.p. Monika Áčová

SÚŤAŽ!

Zároveň chceme vyhlásiť súťaž o najlepšiu prázdninovú fotku. Súťaž bude trvať od 1. júla do 31. augusta. Svoje výtvary môžete poslať na gymkac@gmail.com. Výherca bude odmenený sumou 10EUR.

Rande pred zborovňou

V tomto čísle vám predstavíme ďalšiu novú profesorku, tentokrát p.p. Veroniku Boršovú. Študenti sekundy jej položili niekoľko otázok.

Prečo ste sa rozhodli učiť na Gymnázium A. Bernoláka v Senci?

Je to moja niekdajšia škola a ja mám na ňu veľmi dobré spomienky.

Ako sa Vám páčil prvý rok na našej škole?

Myslím, že prvý rok v žiadnom zamestnaní nie je nikdy ľahký. Ale tento rok bol pestrý. Niekedy bola zábava, inokedy problémy. Človek sa tu jednoducho nenudí. A to je fajn. Okrem toho robím to, čo ma baví.

Ako vychádzate s ostatnými profesormi?

Niektorých som poznala ako svojich vlastných učiteľov. Takže, teraz s nimi vychádzam lepšie:) Všetko sú to skvelí ľudia a ja som hrdá na to, že sú to moji kolegovia.

Prečo ste sa rozhodli učiť dejepis?

Pôvodne som nechcela učiť. Jednoducho som išla študovať to, čo ma bavilo- a to bol dejepis a jazyky. Jediná prijateľná kombinácia, ktorá sa študovať dala, bolo učiteľstvo. No a počas štúdia to prišlo samo, povedala som si, že to môžem skúsiť. Tak skúšam:) A je to fajn.

Máte v dejepise obľúbenú osobnosť?

Isteže - je to Gejza Magnus, uhorský kráľ. Ale jeho vláda sa na stredných školách preberá len okrajovo- čo je škoda.

Ako trávite voľný čas?

Najčastejšie so svojimi priateľmi, s ktorými si často chodím zahrať volejbal alebo ping-pong. Okrem toho dosť veľa čítam. A najradšej zo všetkého cestujem.

Vedeli by ste nám odporučiť nejakú zaujímavú knihu na čítanie počas letných prázdnin?

Vám by sa mohla páčiť napr. táto:

Z. Nienacki – Záhadné príhody pána Tragáčika. Pozn.: Nenechajte sa odradiť názvom:)

Kde inde by ste chceli žiť ak nie na Slovensku?

Asi na Novom Zélande. Ale to by som si so sebou musela presťahovať celú rodinu a priateľov- bez toho by to asi nešlo:)

Ďakujeme za rozhovor.

Albína, Zuzana, Miška

Pošliapané sny dievčatka z krajiny zázrakov

Strácaš ľudí
ako korálky,
čo odtrhli sa zo šnúry.
Neveríš viac.
(Na hlúpe rozprávky).

*Neveríš
Necítiš.*

Úprimné spomienky,
čo dušou žblnkali.
Ako slzy
čo vankúš
noc čo noc
zdobili.

*Meníš sa.
Svet je iným.
Zmenil sa.
Ľudia zmizli.*

Ako...

Dievčatko z krajiny zázrakov,
čo verilo v silu svojich snov.
Dnes vyrástlo a pochopilo,
že nemôže byť viac
dobrou vílou.

Ublížili jej a ona plakala,
zo sna sa stfhala.
Pošliapali jej sny
o láske
z nenávisti.

...Cíti sa sama stratená
a neverí viac na verné priateľstvá.

tónu, keď do ich domu prišlo na návštevu za jeho rodičmi jedno dievča. Dievča to bolo krásne a jeho vonkajšiu krásu zvyšovala tá vnútorná. Rodičia chlapca, teraz už vlastne muža, sa sťažovali tejto dievčine na to, čo sa stalo a dialo s ich synom. Dievča ľutovalo chlapca, čo stratil svoj sen.

O chvíľu ale zaklopalo na staré dubové dvere do jeho izby. No potom si uvedomilo, že to vlastne nemohol počuť a tak pomaly vkĺzlo dnu. To si už chlapec všimol a pomaly sa otočil. V jeho očiach dievčina uvidela nekonečný smútok a prázdnotu, takisto ako neschopnosť vyplakať už čo i len jednu jedinú slzu. Nedôverčivo na ňu hľadel a ona pozerala na klavír v rohu miestnosti. Jemným dotykom mu naznačila, aby si zaň sadol. No on sa ani nepohol. Stále nedôverčivo hľadel do kúta.

Zrazu sa mu po toľkých rokoch skotúlala slza po líci. Bola horúca, slaná a vyjadrovala všetok smútok skrývaný tak dlho v jeho srdci. Dievča ešte raz nesmelo naznačilo a priam prosilo pohľadom, aby si sadol ku klavíru.

Chlapcov rozum sa priečil hlasu jeho srdca. Vravel jednoznačne Nie. Srdce podľahlo tichému pišťaniu... Náhle sa rozhodne postavil zo stoličky, ktorá bola teraz v jeho živote novou – nenahraditeľnou súčasťou osamelých dní. Presunul sa ku klavíru, otvoril veko a s neskutočným citom položil svoje prsty na zažltnuté klávesy. Pohládzal ich s jemnosťou, ako keď milenc hladí svoju milú. Skúsil zahrat pár tónov. Bolo to hrozné, že nepočul zvuky, ktoré vydával klavír. Dievča položilo svoje ruky na jeho a to ho prinútilo hrať, aj keď stále cítil v sebe akýsi odpor. Pre dobrotu jej srdca hral čoraz rýchlejšie a precítenejšie, cítil, ako sa dievčinina hlava oprela o jeho rameno. A on hral ako nikdy predtým. Hral so zatvorenými očami a v duchu počul znova všetky tóny, ktoré roztancovali jeho srdce.. Objavil sa mu na tvári dávno stratený úsmev a keď cítil biť srdce dievčaťa pri svojom, pochopil, že teraz sa jeho sen naplnil. Urobil život šťastnejším aspoň jednému človeku. Tá radosť ho naplňala a on zrazu nechcel prestať hrať. Srdce ho nútilo hrať jednu skladbu za druhou, až kým nebol celkom vyčerpaný a kým klávesy neboli zmáčané jeho slzami. Tentoraz však slzami šťastia. Keď skončil, potichu sa otočil k dievčaťu a z jeho pohľadu vycítil len jedno: „Ďakujem.“

(Inšpirované básňou Klavirista od môjho kamaráta Matúša)

Karin

Pohľad do zrkadla

Tentokrát vám predstavíme triedu, ktorá je u nás najkratšie a pobudne na našej škole ešte tri roky. Veríme, že tu napriek všetkému, čo sa u nich deje, vydržia.

Naša trieda 1.A

Naša trieda je na škole dosť známa. Nielen preto, lebo sme „nováčikovia“, ale niektoré naše činy (či už zlé alebo dobré) zaujali. Pani profesorka triedna má z nás „radosť“, keď musí čítať v triednej knihe: „XY narušoval priebeh hodiny, používal deodorant, bol hlučný.“ „XY spadol, keď mu XX odsunul stoličku, v ruke mal príborový nôž!“

Naša trieda pozostáva z 27 žiakov, ktorými sú: Denisko Ameti, Tomi Barica, Martinko Brigant, Tomi Csápai, Mirka Čerňanová, Zuzka Goneková, Stívi Halás, Matej „Ingi“ Ingeli, Matka Juričeková, Janko „Kapy“ Kapoun, Sims Kavecká, Dominika „Kiša“ Kissová, Mirko Koczka, Peťčo Kriška, Sonička Kúdelová, Palo „Hamsti“ Lantaj, Ľuboš Noga, Nika Ochabová, Jozef „Jojo“ Pankiewicz, Luky Račko, Tomáš „Švist“ Szabo, Alainko Soica, Fredčo Stergerits, Eluška Stoláriková, Denčo Šavara, Robko Turanský a Simi Valková.

V našom osobnom blázninci nazvanom 1.A nájdete ľudí zo Senca, Veľkého Bielu, Kostolnej, Kráľovej, Čataja, Turne, Galanty, Igramu, Réce, Novej Dedinky, Hurbanovej Vsi.

Každý deň v našej triede je veľmi zaujímavý či už nejakými výrokmami alebo činmi.

Snáď každý z vás počul našich spolužiakov vykrikovať po chodbe: „Ľudovít zo Štúrova!“, „Pukance s makom - to ja si nedám odpúdiť!“ alebo: „Tú plus, tú is...“ (Vyvolení pochopia.)

Za povšimnutie určite stojí Kapy, ktorý upúta svojimi hláškami, Deno A., ktorý má na výber vždy niekoľko deodorantov a dáva nám to doslova pocítiť, Mirko s Eluškou, ktorí už začali chodiť do školy načas, Robko, ktorý si neodpustí mať posledné slovo, Sonička – vždy dobre naladená a hyperaktívna, Peťčo, vášnivý fanúšik futbalu spolu s Denčom a Ľubošom, Martinko a Ingi, chlapci z Čataja s krásnymi modrými očkami. Za pozornosť stojí spomenúť nášho triedneho showmena Hamstera (Paľa) s výnimočnými recitačnými schopnosťami a tiež žiakov s neuveriteľne dobrým prospechom - Simi, Mirku, Zuzku, Lukyho, Tomiho B., Tomiho Cs. A nesmieme zabudnúť spomenúť Stíviho s mafiánskym pohľadom spoza slnečných okuliarov...

Naša trieda patrí medzi najpopulárnejšie na škole. Myslím, že nie kaž-

dý by dokázal získať taký pestrý prospech z predmetov a toľko zaujímavých zápisov ako my. Občas sme blázniví, občas dosť necitliví, často sme drzí a všetkým naokolo lezieme na nervy, ale musí sa uznať, že sme super trieda. Každý deň v 1.A je výnimočný a niečim iný. Jednoducho, treba to zažiť.

Pani profesorky, páni profesori, nikto nie je dokonalý, ale snažíme sa. Aj keď vás hneváme, nemyslíme to tak.

P.S.: 1.A je jednoducho pán....Si zabil!

Soňa Kúdelová, 1.A

Z našej tvorby **Tóny srdca**

Tam, kde les končil... Tam, kde slnko nesvietilo, len svojimi lúčmi sa zeme nesmelo dotýkať... Tam, kde síz bolo viac ako kvapiek dažďa... Tam, kde každý svoje šťastie hľadal, žil raz jeden chlapec. Nie, nebol to princ, ani bedár. Bol to obyčajný priemerný chlapec, ktorý ešte len spoznával život a svet okolo seba. Svet, v ktorom nič nebolo ani čierne, ani biele, kde nebolo len šťastie, ale aj smútok. Svet, kde nič nebolo ľahké, tak ako to v rozprávkach býva zvykom. Chlapec s pehavým nosom, šibalským úsmevom a veselými očami. Zvláštny chlapec, ktorému z pier neschádzal úsmev, ani keď oči plakali.

Chlapec, ktorý v sebe skrýval len jednu jedinú vec. Už od malička uchovával v sebe sen, ktorý ho hnal životom vpred. Naučiť sa tónmi hudby rozradostiť ľudské srdce plné smútku. Chlapec, čo jemnými údermi po klávesoch klavíra chcel čarovať tie najjemnejšie a zároveň najveselejšie tóny. Tóny, ktoré by každý človek tak dôverne poznal. Chcel hudbou namaľovať všetky radosti aj starosti života ľudí tak, aby ich tá hudba oslovila. Nikdy si neprial viac. K jeho šťastiu mu stačil ošúchaný, mierne rozladený starý klavír v rohu izby. Klavír, ktorému venoval hodiny svojho detstva. Nikdy nie z donútenia, ale vždy s túžbou naučiť sa viac.

Do tónov dával všetky svoje pocity aj myšlienky. Hnal sa za vidinou urobiť vďaka svojej hudbe krajší aspoň jeden ľudský život. Už len kvôli jednému – jedinému by sa to oplátilo.

Táto vidina bola každým dňom bližšie na dosah, až kým sa pomaly – pomaličky nezačalo v jeho živote niečo meniť. Niečo sa do jeho života vkradlo pomaly, potichu, znenazdajky. Chlapec začal strácať to, čo potreboval k uskutočneniu svojho sna. Prichádzal o sluch. Navštívil mnoho lekárov, no nikto nevedel s presnosťou povedať, čo sa deje. Sluch každým dňom strácal svoju úlohu a chlapec strácal chuť žiť. Veď bez sluchu nemohol ďalej hrať – to sa predsa nedá! Čoraz menej si sadal za klavír a nechť k tomuto zaprášenému čudu, čo bolo kedysi jeho životom i dušou, sa zvyšovala. Časom na klavír i jeho tóny zanevrel. Jediné, čo robil celé dni, bolo to, že sedával na stoličke pri okne a nadával na Boha, prečo mu zobral to, čo si najviac cenil. Čas plynul a roky sa míňali. Chlapec zabudol na celý svet, utápal sa v sebaľúťosti.

Bolo to presne osem rokov od vtedy, čo poslednýkrát sedel za klavírom, ktorý teraz len stál v kúte izby bez vydania čo i len jediného

Športové úspechy

Beh zdravia žiakov ZŠ

Našu školu reprezentovali: Mário Tóth, 1. miesto

Lea Poórová, 1. miesto

Nina Vrábellová, 3. miesto

Školské majstrovstvá v šachu žiackych družstiev ZŠ

Našu školu reprezentovali: Drinka Jakub, 4. miesto

Laura Johanesová, 6. miesto

Jakub Mikluš, 9. miesto

Florbalový turnaj o pohár predsedu BSK

Našu školu reprezentovali: Matúš Baus, Michal Baus, Miroslav Kocza, Vladimír Hergovič, František Cécs, Ľubomír Noga, Peter Kriška, Damian Michálek, Branislav Korbel, Martin Brigant

Umiestnenie družstva: 3. miesto

Krajské kolo vo volejbale žiačok ZŠ

Našu školu reprezentovali: Alexandra Snohová, Michaela Korbelová, Andrea Tóth – Vaňová, Eliška Vošková, Tereza Trnková, Petra Múčková, Lujza Medvecká

Umiestnenie družstva na krajskom kole: 4. miesto

Obvodné kolo v basketbale žiakov SŠ – chlapci

Našu školu reprezentovali: Šimon Smrtič, Mário Tóth, Lukáš Laššu, Andrej Krátky, Jakub Pytel, Samuel Drugda, Ján Kapoun, Peter Kriška

Umiestnenie družstva: 1. miesto postup na KK

Obvodné kolo v stolnom tenise žiakov ZŠ

Našu školu reprezentovali: Jakub Drinka, Richard Korčák, Tomáš Olas, Martin Semančák

Umiestnenie družstva: 2. miesto

Našu školu reprezentovali: Jana Potočárová, Laura Johanesová, Lucia Chytilová, Alexandra Tošič

Umiestnenie družstva: 1. miesto

(NE)Kultúra

Paródia

Inak sa ani nedá nazvať to, čo nám predvádzajú na súčasných „výchovných“ koncertoch a podujatiach. Z kategórie tretotriednych umelcov sa neuveriteľným tempom presúvajú do skupiny „banda neschopákov, ktorí nevedia, čo so životom, preto zarábajú na úbohých deťoch.“ Tak to aspoň pripadá mne po účasti na posledných dvoch akciách.

Ako prvá sa uskutočnila „Rocková opera Štúrovci“, ktorej členky boli oblečené ako nástročné punkáčky a tancovali disko do ska hudby. No musím ich spoluumelcov pochváliť za to, že aspoň vedeli, že hrajú ska, lebo to sa často nestáva. Ale často sa nestáva ani požívanie piva na osvieženie v prestávkach medzi hraním, vyfajčenie dokopy tuším šiestich cigariet, a to najpodstatnejšie - jedného jointa. To mi vážne neprípadá veľmi výchovné, najmä keď sú v sále aj mladšie ročníky, ktoré by ešte nemali ani vedieť, čo je joint. Všetko to zaklincovala polonahá Marína, ktorá vo svojom slušivom kostýmčeku ulahodila nejednému chlapčenskému oku. Poňatie celej témy síce bolo veľmi originálne, no len malá hŕstka študentov pochopila, o čom to celé malo byť. Na moje prekvapenie toto predstavenie propagovala Matica slovenská.

Druhá pre mňa ohromne fascinujúca udalosť bolo predstavenie vraj anglického divadla. Malo ísť o hru Červená čiapočka v novodobej podobe. Toto vystúpenie ma iba utvrdilo v tom, že výchovné akcie dnes môže robiť naozaj každý a o hocičom. Angličtina hlavných protagonistov bola (zrejme naschvál) niekedy taká strašná, že som sa obávala o zníženie mojej vlastnej úrovne. Pri vetách typu „pre mňa, za mňa“ (viď editoriál), či „párek milenců“ (pre nezúčastnených - „sausage of lovers“) som nevedela, či sa smiať alebo plakať a či radšej nezapchať uši tým deckám sediacim okolo mňa, aby náhodou tieto skvelé frázy nepochytili a neoháňali sa nimi na hodinách angličtiny. Samozrejme, nesmeli chýbať poriadne maskovanie tváre, aby „hercov“ náhodou niekto nespoznal. Napriek tomu sa našli aj takí, ktorým sa to páčilo.

Lepší bol možno Bažík a jeho Mosty, pretože aspoň vedel, o čom hovorí. Netvrdím, že by to pomohlo, no podľa mňa to malo aspoň nejakú úroveň a nikoho jeho antirasistické slová a pesničky nepobúrili. Dúfam, že v budúcnosti bude o našu mravnú výchovu a vzdelanie lepšie postarané.

Hanulienka

Vianočná koleda

Dátum tomu síce nenasvedčoval, ale počasie áno. Zasneženým februárovým Sencom sa žiaci nášho gymnázia vybrali na filmové predstavenie Vianočná koleda. Aj keď film bol animovaný, mohol ho pozerateľ divák každej vekovej skupiny. Príbeh anglického spisovateľa Charlesa Dickensa aj po desaťročiach má čo povedať aj dnešnému divákovi, pretože je o človeku a jeho chybách, ktoré v nás stále pretrvávajú.

Lakomstvo a bezcitnosť - tie charakterizujú hlavnú postavu, Ebenezera Scroogea. Na Štedrý večer ho navštívil duch jeho bývalého obchodného partnera, ktorý mu porozprával o strašnom utrpení, ktoré prežívajú zlí ľudia po smrti. Za Scroogeom prídu duchovia, ktorí ho prevedú jeho životom – detstvom, mladosťou i láskou, ktorú stratil práve kvôli svojmu lakomstvu. Tvrdé srdce starca postupne mäkne.

No najviac naň zapôsobí osud jeho zamestnanca, strašná chudoba jeho rodiny a utrpenie pre chorľavého synčeka. Keďže mu duchovia ukážu aj budúcnosť, vidí, že chlapček zomrie ako aj to, že po smrti starca naň ľudia spomínajú ako na zlého, lakomého človeka a vôbec ho neľutujú. To všetko na Ebenezera silno zapôsobí, chce sa zmeniť, osud mu to dopraje a on sa stane šľachetným a dobrým človekom.

Možno každý z nás by si mal uvedomiť, že na zmenu k lepšiemu nikdy nie je neskoro.

Zuzana

Úspechy našich žiakov

Prekonávať samých seba a rozvíjať svoje talenty sa vždy oplatí. Potvrdzujú to výborné výsledky našich žiakov vo všetkých oblastiach. Navyše aj tento rok najúspešnejších študentov GAB-u prijal primátor mesta. Ide o týchto žiakov:

Lukáš Gálik, 2.A – 1. miesto v okresnom kole olympiády z ANJ

3. miesto v krajskom kole olympiády z ANJ, kategória 2A

Branislav Korbel, 4.A – 1. miesto v okresnom kole olympiády z ANJ, kategória 2B

Lea Poórová, IV.oA – 1. miesto v okresnom kole olympiády z NEJ

1. miesto v krajskom kole olympiády z NEJ

4. miesto v celoštátnom kole olympiády z NEJ, kategória 2E

Vojtech Pozsónyi, VII.o – 1. miesto v okresnom kole olympiády z NEJ

4. miesto v krajskom kole olympiády z NEJ, kategória 2B

Marián Stacho, VI.o – 1. miesto v okresnom kole olympiády z NEJ

7. miesto v krajskom kole olympiády z NEJ, kategória 2A

Eduardo Martinez, II.o – 1. miesto v okresnom kole olympiády z GEG

9. miesto v krajskom kole olympiády z GEG

5. miesto v okresnom kole olympiády z BIO

Lenka Poórová, IV.oA – 1. miesto v okresnom kole olympiády z BIO

4. miesto v krajskom kole olympiády z BIO

Tomáš Kuzma, II.o – 1. miesto okresného kola pytagoriády

Dušan Vicena, II.o – 1. miesto v okresnom kole olympiády z MAT

Samuel Hanák, III.o – 1. miesto v okresnom kole olympiády z MAT

Andrej Jaško, IV.oA – 2. miesto v celoslovenskom kole fyzikálnej súťaže Schola ludus

Adriana Majtánová, 2.A – 5. miesto v krajskom kole olympiády z CHE

Viktória Modrocká, 2.A – 7. miesto v krajskom kole olympiády z CHE

Jakub Drinka, II.o – 6. miesto v okresnom kole olympiády z BIO

Juraj Jajcaj, Dominik Michálek, Mário Tóth, V.o – 7. miesto na Majstrovstvách SR v cezpoľnom behu žiakov ZŠ a SŠ

Martin Čaputa, Peter Pažitný, Matej Šoltis, 4.A – 1. miesto

v okresnom kole vedomostnej súťaže o olympizme

7. miesto v celoštátnom kole vedomostnej súťaže o olympizme

Všetkým oceneným gratulujeme!

... A zasa sme sa ocitli na železničnej stanici s gradáciou deja. Obrovské dažde a následné zosuvy pôdy spôsobili podmytie trate kdesi pri Kysaku a Slovenskom, aspoň teda severnou trasou nič nepremávalo. Na železnici sa zastavil čas. To tridsiatim študentom a dvom profesorkám zo Senca, ktorí stoja na peróne vo Vrútkach a chcú ísť domov nebolo jedno, najmä ak sa číslo meškania na tabuli stále zväčšovalo. Duchapritomnosť pani profesorky triednej bola vybičovaná zúfalou situáciou medzi nami. Po informáciách na stanici naša cesta prebiehala ďalej v osobnom vlaku Vrútky – Žilina a osobáku Žilina – Trenčín, ktorý stál pri každej výbehu. Unavení z neustáleho prenášania batožiny sme konečne v Trenčíne nastúpili do rýchlika a pred deviatou večer sme vystupovali v Trnave, kde si nás už vyzdvihovali rodičia. Dramatické cestovanie však spôsobilo, že už teraz sa tešíme na budúcoročný lyžiarsky výcvik.

Waikiki

Výlet do Osvienčimu

Trieda sexta, 1.A a zopár žiakov septimy absolvovalo trojdňový výlet na Oravu a do Poľska. V pondelok ráno sme sa naložili do našej KAROSY a uháňali diaľnicou tešiac sa do Terchovej. Čakala nás príjemná túra Jánošíkovými dierami, no to sme ešte netušili, že sa po pár metroch ocitneme po kolená v blate. Začalo frflanie a ochkanie, ale pri zliezaní posledného kopca sa snád každý zabavil. Po príchode do dediny sme si všetci povinne prali topánky v potoku. O dve hodiny nás srdečne vítali domáci penziónu v Habovke.

Ráno sme zistili, že chalani sú väčší „suchtoši“ ako dievčatá. Po ich pol hodinkovom meškaní sme sa vydali smer Osvienčim. Naša poľská sprievodkyňa nás dobre oboznámila s históriou tohto miesta a mali sme možnosť dozvedieť sa veľa nových faktov. Boli sme sa pozrieť aj v Birkenau, kde sme si asi všetci uvedomili situáciu ľudí, ktorých táto skutočnosť zasiahla. Cestou do Krakova, kam sme išli v závere dňa, zaspal celý autobus - snád okrem šoféra. V tomto meste sme strávili iba malú chvíľku a vrátili sa späť do Habovky.

Nasledujúci deň sme navštívili Oravský hrad, Strečno, Betlehem v Rajeckej Lesnej a obchodík s výbornými syrmi zo Zázrivej. Všetky tieto zaujímavosti a pamiatky sa nám podarilo pozrieť po ceste domov.

Sme radi, že nám pán riaditeľ a pani profesorky pripravili tento výlet, lebo máme z neho veľa zážitkov.

Majka a Veronika

Náš prvý fest'ák

Ako k najteplejšiemu ročnému obdobiu a dvojmesačnému odpútaniu sa od školy neodmysliteľne patrí voda, tak aj tábory a festivaly sú súčasťou, bez ktorej by mnohí nemohli prežiť plnohodnotné prázdniny. Super hudba, ktorá rozpumpuje v našich žilách krv, partia kamarátov, pár dní fuč z dohľadu rodičov, davy skákajúcich, sácajúcich sa a zároveň spievajúcich ľudí - kto by nechcel? A tak sme zažili svoj prvý a nezabudnuteľný fest DOHODA. Nie, nie je to pravopisná chyba, nemali sme v úmysle napísať Pohoda. Ide o niečo úplne iné. Boli to 4 jednoduché žúrky pod hlavičkou Fun radia a my sme mali to šťastie zažiť tú neopísateľnú atmosféru na jednej z nich. Aj keď to na prvý pohľad nevyzeralo ružovo a gate sme mali plné obáv „do ryže nech sa to len nezruší!“, a to všetko kvôli prefikanému dažďu, ktorý sa musel spustiť práve dnes. Ale zbytočný stres a strach, síce v gumákoch a pršiplášťoch, ale čo na tom záleží? Čakal nás nabitý program a kapely, ktoré by zaručene aj mŕtveho vzkriesili - Horkýže Slíže, Helenine oči, Polemic, Hex. Skvelí hudobníci sa striedali ako na bežiacom páse. Bolo vidieť, že ich to baví a dávajú do toho celé srdce a energiu. Ako švihnutím prúťka sme zabudli na neúprosné kvapky, zachvátila nás davová hystéria, mohli sme zo seba aj dušu vytriasť pri pogovaní. Z úst sa nám prúdom valili hrdelné výkriky, smiech, aj pár zblúdilych tónov pripomínajúcich skôr reč amazonských kmeňov ako pesničky práve koncertujúcich kapiel. Spojení v jednu veľkú žltú masu sme odlepili boľavé nôžky od zeme a snažili sa čo najviac zazrieť z našich idolov na pódiu. Krušné chvíle sme zažili vďaka pár podguráženým výrastkom, ktorých si nerušene odchytili esbéeskári. No nič nemohlo prerušiť zábavu v plnom prúde. Skončili sme až nadránom úplne vyžmýkaní, s vybitými baterkami. No stálo to za to. 4 ever v srdci.

Jana, Alex

Zamyslenie

Tip na prázdninový výlet alebo Môj malý morský svet

Krajina s čarovným názvom Montenegro, alebo ak chcete, Čierna Hora. Pobrežie obkolesuje krištáľovo čisté more a pri pohľade na morské vlnky sa vám zdá, akoby tancovali. Keď naň zasvieti slnko, vyzerá ako trblietavý závoj.

Raz som tam bola na prázdninách. Fascinovala ma morská flóra a fauna. Niektoré krásy som mohla vidieť na vlastné oči a niektoré iba z rozprávania bielovlasého pocestného. Rozprával mi príbehy o pirátoch, slávnych kapitánoch a ich činoch. Ale našli sa aj strašidelnejšie príbehy – o búrkach, ktoré loď roztrieskali o skaly, o sirénach, ktoré vábili námorníkov svojím spevom a potom ich stiahli ku dnu...

Kostra, šupiny, studená krv, plutvy – to sú ryby. Plávajú rýchlo ako plachetníky, iné zase vyskakujú na morskú hladinu. Aj pod hladinou mora sa hemží nepredstaviteľné bohatstvo života. Hviezdica, nie tá nebeská, alebo morský koník, ktorý pláva vzpriamene či morská sekera, čo žije v morských hĺbinách. V hĺbinách studených ako ľad žije aj morský diabol, pritom je však nevinný ako detská kolíska. Jeho priateľkami sú slizké, lepkavé riasy, ktoré sú prilepené na skalách ako žuvačka. Od krevety po fúzonôžku, pustovníka a homára žije v mori plno kôrovcov – bratrancov hmyzu. Majú pevné panciere ako tank, voda v nich hukoce a hukoce. Pestrofarebné rybky sťa rozkvitnutá lúka sa hmýria v húfoch sem a tam.

Obzerám si more aj z brehu. Šliapem pri tom po mušliach, ktoré boli kedysi domovom útlych stvorení. More pohľadza brehy a občas poodhalí ľudským očiam svoje tajomstvá. Aj môj kamarát krab, čo namiesto topánok nosí sasanky, vám to dosvedčí.

Za týmto krásnym svetom nemusíte cestovať až do Čiernej Hory. Môžete ho vidieť v Budapešti v Tropicáriu, presnejšie v nákupnom centre Campona. Je to pekné miesto na výlet.

Škoda len, že tento prekrásny morský svet ničí jedna veľká obluda – človek žralok.

Simona Kavecká, 1.A

Výlet Kvarta A, B

Keď sa hocikoho vo svojom okolí spýtate, čo robil tento rok v máji, tak väčšina odpovie, že stále lialo a robiť sa nedalo nič. Je to tak, tento rok sa žiadna romantika pod rozkvitnutými čerešňami nekonala. Pršalo, lialo, mrholilo... a zase pršalo. Bohužiaľ, bolo to nielen v máji, ale aj začiatkom júna, a to sa dotklo výletu, na ktorý sme sa my, teda kvarta, tak tešili.

V stredu 2. júna nás rodičia odviezli patrične nabalených jedlom a pitím k rýchliku do Trnavy. Pršalo, ale nám to neprekážalo, pretože nás čakal trojdňový výlet na Martinských holiach.

Celé dopoludnie sme strávili v rýchliku, ale nikto z toho nemal traumy, lebo bolo celkom zábavné prechádzať sa medzi jednotlivými kupé a nechávať sa núkať ešte dostatočnými potravinovými zásobami z domova. Vystúpili sme vo Vrútkach, lebo Martin neleží na železničnej trase. Malý mikrobús nás odviezol na miesto určenia na Martinských holiach. Ubytovali sme sa v útulnom horskom hoteli. S rozdelením izieb nebol problém, lebo sme ho popredu riešili ešte v škole pred výletom. Keďže práve nepršalo, vybrali sme sa v doprovide pani profesorky Ivanovej a pani profesorky Boršovej poobzerať si okolie. Pekné stromy nie sú len na Horehroní, ale aj vo Veľkej Fatre.

Na druhý deň sme sa snažili pokoriť hoľu, pod ktorou stál hotel. Chalani s vyhlídkou hrania futbalu priamo na vrchole nasadili obrovské tempo, ktorému krehkejšia časť triedy nestačila. Pokojná prechádzka do prírody sa tak zmenila na uháňanie, len aby sa čo najskôr hral futbal. No nehral sa, pretože náš nový geografický poznatok znie, že na vrchole veľkofatranskej hole nie je rovná lúka. Keďže aj hotel ponúkal možnosti rozptýlenia sa a vonku bolo nanič počasie, ostali sme v hoteli. Keď už nie vonku, tak aspoň tu sa rozpútal napínavý zápas v stolnom futbale. Zapojila sa aj pani profesorka Boršová, ktorá prišla s novými pravidlami futbalu: každý gól do jej bránky znamená o stupeň zníženú známku z dejepisu a každý jej gól zodpovedá jednotke z dejepisu. Zaujímavé pravidlo, treba si ho dať patentovať. Kto vie, či takto vyučovali aj Christiana Ronaldo, ktorý má dodnes problémy s čítaním. Večer bola tradičná diskotéka.

Bohužiaľ, prišlo ráno a s ním aj balenie a najdramatickejší deň výletu. Čakalo nás mesto Martin aj s návštevou Múzea Matice slovenskej. Tam sme sa ale nedostali, lebo bolo zatvorené. Aspoň sme si prezreli výstavu Dvadsať slobodných rokov vo vydavateľskom diele Matice slovenskej.

palác, v ktorom mal Mozart v minulosti svoj koncert, pamäte na Štúra a Bernoláka, dóm a známu Michalskú bránu.

Nasledoval zaslúžený oddych, ktorý sa konal pri fontáne SND. Tu sme všetci nabrali nové sily a mohli sme pokračovať v prehliadke. Nasledovala cesta vo vláčiku Prešporáčiku, z ktorého sme zahliadli Hotel Carlton, Námestie Ľ. Štúra, Redutu, Prezidentský palác, Bratislavský hrad. Neopakovateľný bol aj výhľad na mesto z hradu.

Po konečnom rozlúčení a odprevadení našich rakúskych priateľov sa celý tento úspešný projekt skončil. Dúfame, že sa ešte raz v takomto zoskupení stretneme a zopakujeme si návštevy v oboch mestách. Samozrejme, nesmieme zabudnúť na naše tri profesorky, ktoré na nás celé dva dni dohliadali. Ďakujeme im.

Lea

Exkurzia Čachtice, Bzince

Dňa 3. júna 2010 sa naša trieda sekunda (II. O) vybrala pozrieť si pamätnú izbu slovenskej spisovateľky Ľudmily Podjavorinskej v Bzinciach pod Javorinou. Zároveň sme navštívili aj zrúcaninu Čachtického hradu, kde pred mnohými rokmi žila „krvavá“ grófká Báthoryčková. Súčasťou výletu bola aj prehliadka múzea o Čachtickej panej, v ktorom sa nachádzali zaujímavé obrazy a dôkazy o tom, čo v skutočnosti robila. Na tomto výlete nás sprevádzala aj 1.A a pani profesorky Áčová a Drobná. Dlho očakávaný výlet sa všetkým veľmi páčil a sekunda je už teraz zvedavá, aká exkurzia nás čaká v ďalšom ročníku.

Zuzana

Aspoň sa ľudia nenudia

Keď si človek privstane, aby u lekára získal aspoň časenu s jednociferným číslom, počká, kým budú vyšetrení všetci prednostní pacienti, známi, absolvované všetky ranné návštevy kolegov pani doktorky, vypočuje si starosti ľudí v čakárni, dúfa, že bude ešte v ten deň vyšetrený. Nie, že by čakanie nebolo príjemné. Stretnete pár známych tvárí zo školy, „pokecáte si“, prečítate si bulvár kričiaci na vás svojimi titulkami zo stola čakárne. Ale nie je nič nad tenké steny medzi čakárňou a ambulanciou. Dozviete sa toho veľa: od mien, rodných čísel pacientov, cez diagnózy (na čo všetko sa dá ochoriť...?) až po to, s kým bol pacient na vojne a koľkokrát na chemoterapii. A keď sa otvoria dvere a vy ste na rade, sestrička sa len tak „diskrétne“ opýta: „A vy čo máte?“ Všetci ľudia sa na vás pozerú, s čím sem len tento mohol prísť. A tak vám neostáva nič iné, ako (ne)diskrétne vysvetliť sestričke, kvôli čomu ste si dnes privstali. A ak vyhráte v dileme, či zoberie ďalšieho pacienta alebo ide na obed, doktorka vás zvýšeným hlasom na celú ambulanciu osloví: „Čo tak ďaleko stojíte, hádam sa ma nebojíte?“ A ja si len pomyslím, aspoň sa ľudia v čakárni nenudia.

Ľuboš

Perličky od maturitného stola

Profesorka: „Odôvodnite pravopis slova zozbójali.“

Študent: „Nie je to vybrané slovo, preto sa tu píše mäkké i s ypsilonom.“

Profesorka: „Prečo dal autor básni názov Mor ho!“

Študent: „Slovanskí junáci sa vrhli na cára odzadu a skríkli: ‚Mor ho!‘“

Profesorka: „Čo bolo obsahom významného diela Historicko-zemepisná vedomosť o súvekom Uhorsku od Mateja Bela? Vychádzajte z ukážky Hontianska stolica.“

Študent: „Matej Bel ako prvý informoval o zložení stolov a stolíc v Uhorsku.“

Hippies

V poslednom období sme mohli zaznamenať mega boom štýlu hippies. Veď na každom kroku máme šancu natrafiť na typické symboly vyznávačov mieru: kruh s tromi paličkami. Ide čisto o módnú záležitosť alebo prežívame znovuzrodenie 60. rokov a deti kvetov znova ožívajú? Kto vlastne boli a za čo bojovali?

Každému hneď napadnú neodmysliteľné zvoncové nohavice, dlhé sukne, batikované tričká, pletené svetre, samozrejme, všetko na prírodnej báze. Veď kto by nepoznal šatník svojich rodičov? No všetko malo hlbší význam. Bojovali hlavne proti vojne, ktorá zúrila vo Vietname, nechceli už nevinne zomierať. Ich hlavným cieľom bolo hlásanie mieru, slobody, lásky, priateľstva a „free love“. Nedávali prednosť materiálnym veciam ako peniaze či kariéra. Uživali si život plnými dúškami a nehanbili sa za to!

Šokovali nás svojim výstredným spôsobom života, ktorého súčasťou bolo aj užívanie ľahkých drog. Bol to ich vlastný spôsob vyjadrenia odporu voči vojnám a zbrojeniu. Skupinové protesty tiahnuce sa po celých uliciach, držiac transparenty s jasným antimilitaristickým motívom boli skoro každodenným javom. Ničím sa nedali odradiť a boli verní svojim názorom a postojom.

Známymi stúpcami tohto hnutia boli aj nesmrteľní the Beatles, ktorých si hippies opantalo na potulkách v Indii. Nesmieme zabudnúť ani na Boba Marleyho - svetoznámu ikonu reggae, pre mnohých tiež životný vzor. Podobne známy je aj pojem Woodstock, pri ktorom sa mnohým rozbehnú mozgové závitky plnou parou a pátrajú po situácii, kedy sa im tento pojem dostal do uší. Woodstock v roku 1969 bol trojdňový hippie festival, na ktorom sa zúčastnilo okolo 500 tisíc ľudí, obohatený o dvoch človečikov, ale bohužiaľ, aj ochudobnený o tri duše, pre ktoré si smrť prišla po predávkovaní drogami. Podobnú akciu sa odvtedy už nepodarilo uskutočniť.

Pomaly sa toto hnutie začalo vytrácať a na začiatku 80. rokov prešlo do punku. No ešte stále môžeme cítiť jeho dotyk. Nedovoľme aby sa peace and love vytratilo!

Heslá hippies:

MAKE LOVE, NOT WAR – Rob lásku, nie vojnu

FLOWER POWER – Kvetinová sila; symbolizuje slobodu a krásu

GIVE PEACE A CHANCE - Daj mieru šancu

LET YOUR MINDS BE FREE - Oslobod' svoju myseľ

Alex

Naše cesty za poznáním

„Projekt cezhraničnej spolupráce“

Projekt so zahraničnou školou vo Viedni sa konal v hlavnom meste Rakúska v pondelok 3. 5. 2010. Na druhý deň pokračoval v Bratislave. Naším žiakom slúžil najmä na zlepšenie jazyka a na bližšie spoznanie Bratislavy a Viedne.

Všetko to začalo stretávkou našich žiakov a rakúskych detí vo Viedni. Po rýchlej ceste vlakom a metrom sme sa napokon všetci zhromaždili pred malebným kostolom Stephansdom, v ktorom sme mohli pozorovať krásne oltáre a sochy. Tu sme sa zoznámili s našimi priateľmi, ktorí nás sprevádzali po celý deň. Naša obhliadka mestom pokračovala na vyhladkovej veži, z ktorej sme mali nádherný výhľad na celé veľkomesto. Na vežu, ktorá sa mimochodom nachádzala práve v Stephansdome, viedlo nekonečných 300 a viac schodov, no celkový zážitok z tejto výšky stál za to.

Po týchto náročných prehliadkach mesta pokračoval náš program oddychom na lodi. Z nej sme mohli napríklad pozorovať UNO City, čo je najväčšia administratívna časť celej Viedne, ďalej sme zazreli obrovský futbalový štadión, vysokú vežu pri Dunaji, na ktorej sa nachádza bungee jumpingová odrazová veža, ktorá je vo výške 150 m. Najväčšou atrakciou tejto lode je preplav cez vodné dielo na Dunaji. Jeho princíp spočíva v tom, že sa úzky dunajský kanál vyvýši a nadobudne výšku širokého toku Dunaja. Celú plavbu sme ukončili pri zábavnom parku Práter.

Tu sa začala pre niektorých najväčšia zábava a najväčší adrenalín celého dňa. Každý z nás absolvoval v zábavnom parku minimálne jeden kolotoč a to obrovské koleso (WIENER RIESENRAD), z ktorého bola nádherná perspektíva mesta. Potom nasledovalo menšie uvoľnenie programu a každý mohol nasadnúť na adrenalínovú parádu, ktorú si vybral. Samozrejme, všetko mali pod kontrolou naše pani profesorky.

Tu sa náš výlet vo Viedni končil a nasledovala dlhá cesta domov. Na druhý deň sme privítali našich kamarátov v Bratislave. Program bol veľmi pestrý a náučný.

Stretávka študentov a profesorov sa konala na hlavnej železničnej stanici, odkiaľ sa spoločne cestovalo do centra Bratislavy, konkrétne k Primaciálnemu palácu. Tu nás už očakávala pani sprievodkyňa, ktorá podávala výklad aj v nemčine a sprevádzala nás malebnými zákutiami Bratislavy. Videli sme Slovenské národné divadlo, Pálfyho